

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvitelű és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kadics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt terben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

XI. évfolyam

Vasárnap 1902. évi február 16-án.

7 szám.

Magyar ifjuság!

Egy idő óta sokat beszélnek a magyar ifjuságról. Vannak olyanok, a kiknek elismerését vivta ki az ifjuságnak tanúsított viselkedése, azok a mozgalmak, melyeket a keresztény erkölcs a hazafiatlanság kiirtása s a nemzeti nyelv érdekében indítottak. Vannak ismét olyanok, a kik rossz szemmel nézik azt, hogy az ifjuság nem a kávéházak füstös termeiben, nem a mulatóhelyek asztalánál tűnik ki, hanem az utcán, hol megszoktuk a komoly, meglett férfiak szereplését. Sokan, igen sokan kiáltják oda az ifjuságnak: tanulj, semmi köződ a napi élethez, az iskola padjain túl nem terjedhet a te világod, majd akkor, ha kilépsz az élet küzdő terére, te is tehetsz úgy, a hogy akarsz, teheted azt, a mit jónak látsz.

A gondolkozó elme igazán habozik, kinek adjon igazat. Mert tagadhatatlan, hogy a magyar ifjuságnak, — áll ez különösen a felsőbb iskolák hallgatóiról. — inkább ott van a helye a tudomány felszentelt csarnokaiban s nem az élet küzdő terén, hisz az ifju heve százszor eshetik tévedésnek áldozatul, az ifju kar nem elég erős ahhoz, hogy megküzdhesen az ellenséggel, az ifju elme nem elég gyakorlott ahhoz, hogy saját maga irányítsa tetteit, az ifjuság rá van utalva az idősebbek tapasztalataira a tapasztalatok nyomán megtisztult elme vezetésére. Másrészt azonban és ez, azt hisszük, sok igen jó érzésű, azaz más sorával nagyon is törődő embereknek a véle-

ménye, mégis szükség van arra, hogy a napi élet mostani nagy küzdelmeiből a társadalmi kérdések okozta viharokból az ifjuság is kivegye a maga részét.

Az életnek kell nevelni az ifjakat, ez régi jelszó, azt hisszük, a világ minden nemzetének a neveléstudománya erre az alapra van építve. Az ifjuság közéletben való szereplésének bizonyos mértékben van jogosultsága, van addig, míg ez a szereplés el nem fajul. Bizonyos mértékben talán keresztül ment a batárokon, de azért a bölcs mérséklést, a cél nemességét, az eszközök óvatosságát az ifjuság legutóbbi mozgalmaitól nem lehet elvitatni. Még egy más dolog is szentesíti ifjaink munkáját, ez pedig nem más, mint a múlt és jelen sívársága.

Sokan estek kétségbe nemzetünk jövő sorsa fölött azért, mert a jelenben jóformán minden nemesebb törekvés rut ellenségeskedésnek, visszavonulásnak, pártviszálynak volt a szülője. A jobb jövőt csak az ifjuság, csak a jövő nemzedéke teremtheti meg s annak már most belé kell magát gyakorolni a harcba.

Oly tüneteket észleltünk a társadalmi, gazdasági és politikai életben, mely világos jele volt az eltajulásnak. Akadtak olyanok, a kik pártját fogták a nemzetetlen törekvésnek a hitelenségnek, az erkölestelenségnek. Pártfogója akadt az uzsorának és hányan vetnek gátat ma is az uzsora kiirtására irányuló törekvésnek? Mindez azt mutatja, hogy a jelen társadalmának óriási fekélyei vannak, sőt az egész társadalom

beteg, egy részét valamely mély álom tartja lenyűgözve, a kihalt remény, az elpusztult hit letargikus álma, másik része rossz, romlott alapjában és csak igen kis rész van, amelyik küzd eredménytelenül a haza sorának jobbra fordultán.

Csüggedt lelkű a földmivelő nép, a haza lakosságának a zöme. Reményét veszítette a kisiparosság, csak a vezető emberek egy részének lelkében él még a hit, hogy minden jobbra fordul. Ámde csüggedt, reményvesztett néppel mire mehetnek ezek? Semmire! A mezőn legelésző nyáját, ha megfélemlíti a zivatar, a villámcsapás, nincs az a pásztor, a melynek szavára hallgatna. A szebb és jobb jövőt tehát csak a jövő nemzedéke, az ifjuság teremtheti meg a magyar hazában. Mi, kik férfiak vagyunk az élet delén, már nem érjük meg, avagy ha megérjük is, csak az aggkor kései magányában, a mikor az öröm már többé nem öröm, a mikor a fáradt test már pihenésre vágyik. De megéri ezt az ifjuság, a most serdülő gyermekek, megéri azt, amiről nagy Széchenyink s a magyar nemzetnek több más prófétája jóslélekkel álmodik: Magyarország lesz!

Az ifjuság szerepléseiben tehát mi inkább csak hajnalpirkadást látunk. Mi is azt mondjuk a magyar ifjuságnak: tanuljatok, ez az első, a tudomány teszi a lelket acélezottá az élet minden viharában. Igen, tanuljon az ifjuság elsősorban és nemcsak a tudomány szentelt csarnokaiban, hanem apától is, ne lemondást, hanem kitartást, tanuljon lelkesedést, önzetlenséget s

Tárcza.

A gyanú.

—A »Délvidék« eredeti tárczája. —
Vége.

Kisérőnk durva kézzel rázta meg a beteg vállát!

Szinte haragosan szóltam reá:

— Hagyja békén! Hatha alszik?!

— Fur ihm schadet nicht mehr!

Ökölbe szorult a kezem!

Szerettem volna azt a cynikus, kiállhatatlan pofájú némbert felképelni.

A szegény beteg nyögve fordult felénk. Szemét kápráztatta az ablakon betörő fényes világosság.

Körülállottuk az ágyát.

Midőn megértette a helyzetet, midőn meglátta kis leányát, valami földöntúli boldogság ömlött el arcán. Kínosan felemelkedve megfogta feleségem kezét, szoritotta gorsósen, csókolgatta és közben patakzottak könnyei.

Ott állottunk szótlanul!

A többi beteg lélegzetét is visszafojtva hallgatózott.

Megígértük az édes anyának hogy nem hagyjuk el gyermekét.

Hogy felvidult, pirult sápadt arca. A többi betegek könnyeztek.

A barátságtalan szoba megtelt a szeretet ihletével, mintha ott lebegett volna közöttünk angyalszárnyakon az aznap született megváltó, az isteni gyermek.

A toronyban megkondultak a mély hangú harangok . . . emelkedő ezrek ajtatosságát, kik ott szorongtak a nagy templom boltíve alatt, hogy imadják a betlehemi jászolban szegénységben született isteniat és szívben örvendezzenek; azalatt mi ott imadkoztunk lélekben egy haldokló edes snya koragya mellett.

A kórház ablakai előtt elhuzódó temetőkerítés ormozatán, a zuzmarával fedett fakon karogó varjucsapat kergetődzött, midőn kiléptünk a kórháznak nevezett embergyilkoló épületből.

Boldog, megelégedett arcú emberekkel találkoztunk, — — — és mi vittük haza a „mi gyermekünket“.

Az a szegény asszony harmadnapra csakugyan meghalt. Ott terítették ki a kórház kis kamrájában.

Négy toprongyos csavargó féle ember vette vállára a koporsót, hogy átvigye a szomszédba a temetőbe.

Nagyon praktikusán helyezték el a mi kórházunkat éppen a temető mellé.

Bizonyosan abból a célból, hogy az oda bekerülteket ne kellésék majd messzire vinni. Hogy a szegény betegek el ne bizzak magukat. Mindennap halhassák a halotti énekeket. Né-

hessék a temetéseket, a halottsiratókat az alacsony ablakokból, hiszen kik ök, mik ök . . . szegények . . . szerencsétlenek . . . nyomorultak . . . ur úgy se kerül oda.

Csak hármann voltunk a temetésen. A szegény asszony ura, a ki elkéseredett indulatokkal szívében komoran követte a koporsót, továbbá a feleségem meg jó magam.

A négy csavargó ott várt, nem messze a sírtól, míg a pap eltavozott, azután a halottszállítási bérre vonatkozólag valamelyes nézeteltérés történhetett közöttük és az elhunyt férje között, mert dühös szóváltás támadt. Pár hatással azonban sikerült eloszlatnom az ellenségeskedést.

Az a szerencsétlen ember azután még pár napig városunkban időzött. Nalam hagyta családi okiratait, régi nemesi armálisokat, végrendeleteket . . . és a kis leány keresztlevelét.

Azután eltunt e vidékről, de időnként még rongyosabban, meg elzulottebben vissza-vissza tért. Kerítettem számára mindenféle foglalkozást. Nem állotta ki sehol sokaig. Ha egy pár garast keresett, azonnal elitta. Elcsapták mindenünnen.

Kis gyermeke iránt azonban valami kimondhatatlan nagy szeretetet érzett. Oráig elnézte könnyező szemekkel, midőn a kis leány az udvaron játszadozott. Soha sem kért, és alig fogadott el tőlünk valami segítséget. Csak azért

ha e három dolgot megtanulja, biztosak lehetünk abban, hogy kint az élet küzdő terén tetőtől talpig derék magyar emberek lesznek, kikre mindenkor biztosan számíthat a haza.

A bekövetkező idők csendes, de megfeszített munkásságának az idői lesznek, a mikor inkább van szükség dolgos kézre és józanul gondolkodó főre, mint magas röptű vezető szellemre. Nagy embereket minden időben maguk a körülmények teremtenek, ámde a munkásokat nevelni kell. Ajánljuk ezeket ifjaink figyelmébe, törekedjenek ők is zajtalan, de annál eredményesebb munkára. Ma ők még csak rügyek a nemzet fáján, de a tavaszi napsugár, a termékenyítő eső kipattantja majd a rügyet s megérleli a gyümölcsöt is. Addig míg ezt elérjük, míg a gyümölcsérés ideje eljön, ragaszkodjanak a fához, a nemzethez, melynek életüket, létüket köszönhetik, szeressék a hazát, mert ebből a szeretetből fakadhat csak a nemzeti jólét, a nemzeti nagyság forrása!

NAPI HIREK

Személyi hir. Cs. al. Géza honvédgenerális a mult szerdán Lugosról városunkba érkezett és megvizsgálta honvédezdünkét.

Halálozás. Egy köztisztelő és szeretetnek örvendő, általánosan ismert és becsült polgár halt meg a mult vasárnap városunkban. Weifert Mihály, takarékpénztári tisztviselő vezérigazgató, Weifert Karoly polgármesterünk édes apját ragadta el szerettei, kiterjedt nagy családja köréből a kérélnhetlen halál. A boldogult 78 évet élt, példányképe volt a talpig becsületes, a közérdekért élő, minden nemes és szép czélt gyamolító tevékeny és munkas polgárnak. Közel negyedszázadig állt mint vezérigazgató a verseczi takarékpénztár élén, mely az ő igazgatása alatt erősödött meg és virágzott fel hatalmas pénztintézeté. Hosszu ideig volt elnöke a rom. kath. egyháztanácsnak. Szerető feleségével, született Sauevald Karolina úrnővel 53 éven át élt ritka boldog családi életet. Hosszabb idő óta betegeskedett, de a teremtő életnek utolsó napjaiban megadta neki azt a nagy örömet, hogy fiát a város polgárságának osztatlan bizalma a polgármesteri székbe emelte. A csendes jószívű „Direktor bácsi” most már ott nyugszik regényes fekvésű temetőnkben. Végtisztessége alkalmából impozans módon nyilvánult meg a közrészvét. Megjelent a temetésen Bajsai Zákó Milan főispán-

könyörgött, engedjük hogy a gyermeket nézhesse.

A kis leánykanak, kit csecsemő kora óta mi neveltünk, fogalma sem volt arról, hogy ki az a rongyos, koldus forma bácsi, ki az ő kezeckéit úgy csokolgatja, a ki mindig sir, ha hozzánk jön.

Utóbbi időben közel két évig semmit sem hallottunk a szerencsétlen felől, míg vagy 10 nappal ezelőtt jelentkezett, hogy a vasutépítésnél kapott munkát.

Tegnap azzal jött hozzám, hogy végleg eltavozik erről a vidékről, és öngyilkos lesz.

Semmirevaló embernek nevezte magát, a kinek jobb nem élni, mert az ivás démonától nem bír szabadulni.

Sirt, zokogott keservesen, midőn búcsút vett. Könyörgött, hogy ne hagyjuk el a kis leányát.

— Most mártudtok mindent!

— Az az ember, a mi kedves fogadott kis leányunknak, annak az általatok is annyira szeretett és becézgetett artatlanteremtésnek az édes apja.

— Hát nem kimondhatatlan nagy félelembe ejhetett e az, a mi tegnap itt történt.

A mindeneket bölcsen elintéző isteni gondviselés azonban megóvott attól, hogy valaki szemére vethesse a mi szemünk fényének, . . . hogy rablógyilkos volt az édes apja.

— Hála Istennek teljesen artatlan, sőt már szabad is — szolt örvendezve a csendőrhadnagy. Az igazi bűnösöket azóta már be is szállították az embereim a börtönbe.

nunk és Seemayer János orsz. gyűl. képviselő is, továbbá az összes állami, városi hivatalok, egyesületek, társulatok képviselői, beláthatlan embertömeg. A halotti szertartást Lászlóffy László apátplébanus végezte fényes segédlettel. A melyen megszorodott család találjon némi vigaszt az emberek osztatlan és benső részvétében, az elhunyt hült porai felett lengjen áldás és békeesség.

Halálozás. Obrádovits Szilárd verseczi előkelő birtokos és kereskedő élete 89-ik évében a mult kedden elhunyt.

Társasestély. A verseczi m. kir. áll. főreáliskola tanári testülete a mult szombaton minden tekintetben kitünően sikerült társasestélyt rendezett a „Baross szálloda” külön termében, mely alkalommal nemcsak a tanárok jelentek meg családjaikkal, hanem városunk előkelői és tisztikar tagjai közül is többen részt vettek. Az estélyen volt róktönzött hangverseny, zongora, ének, monológ, előadás stb. Az estély melynek létrejöttén Várhelyi Ferencz igazgató faradozott — minden izében magyar zamatú volt és hozzájárult ahhoz, hogy nemcsak a tanári kar kebelében élő példás barátságot és kölcsönös szeretet ében tartsa, hanem emelje társadalmi életünket is és a szórakozásokat is magyáros és hazafias irányba terelje. Mint halljuk, a tanári testület több ily társasestélyt is fog az év folyamán rendezni.

Szabolcska a Kisfaludy-társaságban. A Kisfaludy-társaságnak vasárnap tartott közgyűlésén Vargha Gyula felolvasta Szabolcska Mihálynak három remek kis költeményét: „A versek ellen”, „Rossz időben” és a „Hires Komárom” címűeket. A két első csupa szívvel és lélekkel tele bájos családi vers, az utolsó Hólya bácsirol, a szabadságharcz egyik névtelen bajnokának elhunytáról szol. A költő visszaidézi emlékezetébe gyermekkorát, midőn az öreg Hólyát nem egyszer kacagta ki játszótársai val, midőn az lelkesen énekelte: „Hires Komárom be van véve . . .” A bájos költemények mind-egyike zajos tetszést aratott és lelkesen megtapsolta a közönség.

A megyés püspök és Szabolcska Mihály. Szabolcska Mihálynak, a hirneves költőpápnak — mint ismeretes — összeütöközése volt a temesvári képezde igazgatóságával. mivel hogy ez a református hitű diákoktól is megkivánta, hogy jelen legyenek a katolikus templomban tartott ünnepi misén. Ebbe az ügybe azután némelyek illetéktelenül a megyés püspök nevét is belevonták. Erre Szabolcska Mihály a következőképpen nyilatkozik: Megdöbbenéssel látom a lapokból, hogy e szomorú ügygyel foglalkozván, ebbe némelyek a csanádi egyházmegye nagyérdemű püspökének a nevét is belevonták. Én legyek az első, a ki ez

Hogy felvidultak erre a „fészkek” embereinek arcai. Eltűnt a nyomott hangulat, csendültek a poharak.

— No most azután te beszélj kedves zsandarunk, hogy hogy és miként sütötted ki a dolgot??

— Gyerekjáték volt az egész . . . szolt szerénykedve a csendőrhadnagy.

— A gyanúsított vezetett újabb és helyes nyomra. Gyanuja volt a fegyházviselt keczefalvi kovácsra, meg a kebelbaratjára, Joun éjjeli örré, hogy azok loptak el azt a bizonyos kötelet. Égyik éjjel meglepte őket, a mint az anyagraktar körül oládkodtak.

A helyszínén talált löporszaruról teljes bizonyossággal kislult, hogy az a Juon-é volt. A kovács műhely padlásán pedig megtalálták embereim az elvesztett csendőrpuskát.

Tanuk is akadtak, a kik láttak a két czinkost akkor éjjel visszazaladni a faluba.

Teljes beismerésben vannak a gazemberek.

— Éljen a mi zsandarunk! zúgott fel korusban és mindenki örült igaz szívéből, hogy az artatlan ember felszabadult a gyanú alól.

A mi öregünk, a szerkesztő ur pedig sietett haza az ő második, családi fészkebe.

Örömteli szívvel fogadták!

A kis leánya felemelkedett hófóhérrá ágyából, puha karjaival atolelte az „édes apa” nyakát . . .

„Tedd össze kicsi kezeckéidet édes leánykám. Imádkozzál a jó Istenhez, mert megszabadított egy nagy veszedelemtől, mert megvédett bennünket örök szeretetével.”

Imádkozzál édes kis leányom!

ellen tiltakozni sietek. A ki csak valameynyire is ismeri azt a nagyműveltségű, jánosi lelkű, igazi papi embert: az anélkül is tudhatja, hogy ez a belevonás csak a körülmények nemismeréséből származhatott. De nekem az ő magas személye iránti őszinte tiszteletem és nagyabecsülésem is szinte a benső lelki szükség erejével parancsolják, hogy róla az ilyen gyanúsításnak még az árnyékát is elhárítsam. Póru járna az az ember, a ki neki a másvallású emberek üldözésével akarna „kedveskedni”. Nincs itt semmi felekezeti surlódás a képezdén kívül. Egy állami alkalmazottnak a tulkapasaiért pedig, csak azért, mert a temesvári, az ódiomot ráháritni nagy igazságtalanság volna.

Ipar- és mezőgazdasági kiállítás. A verseczi kiállítás nagy bizottsága f. hó 13-án a városháza tanácstermében Weifert Karoly polgármester elnöktele alatt ülést tartott. Elnöklő polgármester az ülést megnyitván, Horváth Ede a kiállítási bizottság titkára terjedelmes jelentésben beszámolt a szűkebb végrehajtó bizottság tevékenységéről. A jelentés egyszerűs mind a szűkebb végrehajtó-bizottság munkaprogramját is ismerteti, melynek leglényegesebb részeiből a következőket kiemeljük: A szűkebb végrehajtó bizottság a „Délmagyarországi Tanítóegyesület”-nek f. é. augusztus hóban Verseczen tartandó gyűlése alkalmával a helybeli testületek közreműködése mellett nagyobb szabású tanszer-kiállítást is óhajt rendezni. A háziipar, női kézimunka és női háztartási tárgyak csoportjának rendezésére egy női bizottság fog felkérteni. A dohányjövédéki igazgatóság felkereti, hogy gyűjteményes kiállítás keretében mutassa be a Temesmegyei dohányfajokat, valamint hazai dohányból a szivar és cigaretta készítését. A végrehajtó bizottság a közönség tájékoztatása végett a kiállítás támogatására lelkes felhívásokat fog kibocsátani, megkeresi továbbá a szomszédos törvényhatóságokat, községeket, papokat, tautókat és jegyzőket csoportos kirándulások szervezése iránt. A jelentés tudomásul vétele után elnöklő polgármester kijelenti, hogy a tárgysorozat 2. pontjában említett ministeri leirat jöllehet, hogy a kiállítási bizottságnak ezen leirattal kapcsolatos kérvénye elintézését nyert, mindezeideig le nem érkezett. Minthogy azonban határozott tudomása van arról, hogy a földművelésügyi minister tekintettel a f. é. pozsonyi orsz. mezőgazd. kiállításra, kiállításunkat anyagi támogatásban nem részesítheti első sorban eldöntendő volna, hogy mindezek daczára a kiállítás ez évben megtartassék, vagy annak megtartása a jövő évre elhalasztassék. A bizottság egyhangulag elhatározta, hogy a kiállítás ha mindjárt kisebb keretben is, ez idén megtartandó. Ezután a költségvetés tárgyalása következett, mely szintén egyhangulag elfogadtatott. Az állatkiállításra vonatkozólag elfogadtatott Deutsch Andor, a temesmegyei gazdasági egyesület elnökének írásbeli javaslata, mely szerint a verseczi, fehértemplomi, dettai, és kubini járasok levonásával csak állatdíjazás rendeltessék. Az esetleges deficit fedezésére egy biztosítási alap szervezése elhatározatott. A költségvetésből kifolyólag Rottler Ferencz bizottsági tag buzdító szavakban ecsetelte a helyi kiállításnak városunk minden egyes osztályára, minden polgárára nézve nagy is kiválóan fontos horderejét. Erkölcsei kötelességünk ugymond hogy e kiállítás minél sikeresebb megvalósítása czéljából osztály- és rangkulombőség nélkül valamennyien közremunkáljunk. Végül azt indítványozza, hogy tekintettel felújított szőlőterületünkre és borainknak az olasz bor beözönlése ellen való megvédelmezése érdekében kiállításunk egy borászati kongresszussal egybekapcsolatassék. Ezen indítvány élénk helyesléssel határozattá emelkedett. A midőn még Mága János a temesvári kereskedelmi és iparkamara titkárának indítványára egy a kamarai területre kiterjedő ipar- és kongresszus megtartása is elhatározatott, elnöklő polgármester a jegyzőkönyv hitelesítésére Dr. Haag Aladár és Florian György urakat megnevezvén, a gyűlést berekesztette.

A verseczi földművelők egylete mult vasárnap tartotta meg folytatólagos közgyűlését, mely alkalommal a tagok ritka nagy érdeklődése mellett Dr. Haag Aladár ügyvédet választottak meg a közhasznú egylet elnökévé. Aelnok lett Hönig F., pénztáros Gettmann Péter, jegyző Zéh Viktor, és Mayer Ferencz.

A délvidéki színikerület választmánya Rónay Jenő elnöktele alatt ülést tartott, melyen

részt vettek: Gróf Festetich Andor, a vidéki színházak országos felügyelője, és Mészáros Kalmán, a színi-egyesület igazgatója Budapestrol, Paulovits kir. táblai bíró Verseczről, dr. Bogdán polgármester Nagyikindaról, Főris főszolgabíró Zombolyáról, dr. Grandjean József dr. Végh Lajos, dr. Brájler Lajos Nagybecskerekre és Strósz Béla, mint a bizottság jegyzője. A választmány mindenekelőtt beható tanácskozás alá vette azt a kérdést, vajjon miképen kellene a jövő színi idényt illetően intézkedni. Minthogy a kiküldöttek többsége nem volt abban a helyzetben, hogy a jelenleg itt működő társulatról teljesen tájékozta magát, kimondták, hogy marcius 3-án újból összejönnek Nagybecskereken, hogy az iránt döntsenek, vajjon pályázatot irjanak-e ki, vagy pályázat mellőzésével ismét Földesire bizzák a délvidéki színiélet vezetését. Ugyanakkor határoznak a kerület beosztása iránt, addig is megküldik az egyes városoknak a javasolt beosztást, hogy idejük legyen e tekintetben nyilatkozni. Elnök jelenti, hogy a belügyminister nem engedélyezte a multkor nála járt küldöttség azon kérelmét, hogy a szubvenziót emelje fel 20 ezer koronára, mivel a költségvetésben a vidéki színiélet segélyezésére csak 65 ezer korona van felvéve. Az ülés végén Rónay Jenő főispán megköszöni a belé helyezett bizalmat s az elnöki állást a választmány rendelkezésére bocsátja. Paulovics kir. táblai bíró lendülettel beszédben méltatja Rónay főispánok a délvidéki színiélet érdekében kifejtett eredményes működését s arra kéri, hogy tartsa meg továbbra is az elnöki tisztségét. A tündető helyesléssel fogadott beszédhez a többi jelenvoltak is csatlakoznak kérelmükkel, mire Rónay Jenő kijelenti, hogy készséggel tovább vezeti az ügyeket a marcius 3-án tartando gyűlésig.

Kiállítási biztosítási alap. Lapunk más helyén részletesen megemlékeztünk kiállítási nagy bizottságunk gyűlésének letolyásáról. Tudósításunkat kiegészítjük azzal, hogy az esetleges deficiensek fedezésére önkéntesen a következő ösztöszegeket ajánlották meg: Mazsary R. a „Műkedvelők társulata“ nevében 500 k. Zoffmann S. 300 k. Neukomm Gy. Dr. Haag. A. Florián Gy. 100—100 k. Heegn R. 50 k. A kiállítás bevételeit eddig 43.350 koronára irányozta elő a nagy bizottság.

Rendkívül érdekes esküdtbírósi tárgyalás tartatott a mult hétfőn és kedden a fehértemplomi kir. törvényszéknél. Sturmer Mihály verseczi jobb módú polgár azzal a vaddal terhelve állott a bíróság előtt, hogy hitese feleségét, Lorein Annát 1901. szept. 16-ára virradó éjjel meggyilkolta. Varosunkból közel 50 tanu és szakértő volt beidézve, de az érdeklődő verseczi lakosság is nagy tömegben utazott a szomszédos Fehertemplomba, ugy, hogy a végtárgyalási terem zsutolasig tömve volt. Mint elnök P o p e s z k u Traján t. sz. bíró szerepelt. Szavazó bírák voltak: Abrudan J. és Uri Lajos. Közvadló Dr. Fehér Kristóf, védő Toronya Endre, jegyző Povolni Milán. Az esküdtek kisorsolásánál, mind a kozvadló, mint pedig a védő ugyancsak igénybe vette visszavetési jogát. Esküdtek lettek: Dr. Cotiofan Janos kir. bányaesküdt (Oravicza) Kiss Albert, Dzsida Lajos, Georgievics Nancsics, Lövinger Lajos, Tanál András, Firneisz G. Kottola A. Weininger J. Falb Jenő (Paulis) Uhrmann Alfred (Detta) Szuppek József; — potesküdtek: Winter Mihály (Nagy-Zsám) és Perjessy Lajos. A vádlott ki robusztus, erős ember, a vizsgálati fogságban — mint ismerősei mondják — meglehetősen lesoványodott, tagadott következetesen mindent. A tényállás röviden a következő: Szept. 15-én este vádlott fia testvérével, (Ferenczcel) szomszédasszonyával, (id. Werczné) Kucsera Maria urnóval, ki fiát, Rezsőt kosztba hozta Sturmerékhez, együtt mulattak vadlott lakásán és borozgatva beszélgettek. Beszéd közben vádlott felesége azt találta mondani hogy a két testvér nemcsak testvér, hanem ök sógorok is. (Ezzel azt a gyanuat fejezte ki, hogy egy szeretőjük volna). Ezértj vádlott nagyon megharagudott a feleségére, hogy rólok az idegen uri nő előtt ilyeneket beszél, — és a boros kancsóval meg is akarta ütni a feleségét. — Később azutan lecsillapultak. Kilencz óra tájban a szomszéd asszony hazament, a vendég uri nő és fia bevonultak a hálószobába, lefeküdtek, vádlott kikikisére a tesvérét, vissza jött, az alatt a felesége kiment a kaput becsukni. Vádlott allitolag lefeküdt aludni és reggel ott találta feleséget a kapubejárás alatt halva. Ekkor ő felzorgatta a szomszédokat, hogy a feleségét megütötte a

guta, ravatalozási engedélyt szerzett, az időközben megjelent asszonyok bevittek a halottat, melynek feje alatt csak kevés vér volt, de feltűnt nekik hogy teljesen tiszta ruhába van öltözve, haja csupa víz, vérnek alig volt a ruhán nyoma. A később megejtett orvosi vizsgálat nyomán kiderült, hogy a szegény nő fején nemcsak zuzott sebek vannak, hanem van egy nagy vágás is, két hónalj felé véraláfutások, kezén, s teste többi részén apróbb sérülések védekezés dulakodás közben kaphatott sebek. A vádlott később azt mondta, hogy felesége a padlásról bukkantott le, véletlenül, vagy öngyilkossági szándékból, vagy lehet hogy valaki ismeretlen gyilkolhatta meg. A tanúvallomások, az orvosok nyilatkozatai nagyon terhelők voltak a vádlóra, ki feleségével sokat veszekedett az asszonyt már egyszer késsel is megsebezte, sokszor menekült duhe elől a szomszédokhoz. A vád és védőbeszédet kedden dél felé tartattak. Az esküdtek két kérdést kaptak. Délután egy óra tájban hirdette ki Kiss Albert elnök az ítéletet. Több mint 7 szóval „igen“. A törvényszék vádlottat a bű törvénykönyv 279. 280. 289 §-a alapján életfogytiglani fegyházra, 826 k. 75 f. költség megfizetésére és 10 évi hivatalvesztésre ítélte. Védő a 426 § I. 384. 9 385 I. b. II. III. §-ai alapján jellebezést jelentett be. Vádlott dacosan erősítette ártatlanságát.

Magyar nyelvterjesztő egyesületünk az ország minden részéből számtalan megkeresés érkezik, melyekben német anyanyelvű gyermekjátékárakat, avagy polg. leányiskolát végzett gyermek-felügyelőket (bonne) kérnek. Eddigelé néhány év óta közel 30 szegénysorsú német (több esetben szerb is) leányt talált előkelő családoknál elhelyezést, hol a magyar nyelvet nemcsak elsajátították és palérozódottak, hanem sok esetben megvetették jövő életük boldogságának alapját. Sok szegény szüle és leány emlegeti ezért a legnagyobb halálal az egyesület nevének. A verseczi bonnek igen jó hírnévnek kezdenek örövendeni az egész hazában, kezdik kiszorítani a külföldről importált, a mieinknél tudatlanabb, és sok esetben éppen nem jó erkölcsű vándor külföldi német bonnekat, kik a magyar családok gyermekeibe idegen szellemet igyekeznek beoltani, követelők, és az őket közvetítő irodák, meg is zsarolják a szülőket. Egyesületünk az áthelyezést teljesen díjtalanul végzi. Ez uton is felhívjuk magyar nyelvterjesztő egyeletünk tagjait és az egylet barátait, hogy az egylet ezen nemes célú vállalkozására a szegény verseczi szülők figyelmét hívják fel, figyelmeztessék őket az előnyökre. Jelentkezni lehet az egyesület titkaránál Perjessy Lajos al. főreal. isk. tanárnál. (Laktanya-utca 28.) ki a többi szükséges felvilágosításokat készséggel megadja

Kirabolt pénztintezet. Vakmerő rablás történt par nap előtt Petrovaszello kozsegeben, ahol az ottani segélyszövetkezet pénztartat kiraboltak. A rablók az udvar felől hatoltak be a penztarhelyiségbe és a nagy Wertheimsekre nyit, melyben 650 korona és a váltok voltak elhelyezve, kimentek a helyéből, azutan felordították s a maggkkal hosott fagorgókra helyezték. A szekrény feltordítása által okozott zajra Gubics Marton, a szövetkezet szolgálja, a ki hatul az edvarban lakik, felébredt s kiment az udvarba, hogy megnezzé mi van kint. Alig lépett ki a lakasabol ket rabló, akik örnek voltak kiállitva, torkon ragadtak s azutan levittek a pinczebe, s megkötozve ott hagytak. Hksonló módon bantak el Gubics feleségével is. A rablók azutan a nehéz vasszekrényt kigurították az udvarba s egy magukkal hozott kocsiat feltették, azutan elhajtottak. Tavozasuk előtt az ajtokat gondosan bezártak, a pinczeajtót hol Gubics és felesége volt, el is torlaszoltak a penztarszekrényt reggel a csendőrség a község határában teljesen osszezuva megtalálta. A penzek és egyebb értéktárgyak hiányoztak belőle. A csendőrség a kocsi nyom uton iadulva, a falu széléig nyomon haladt, de ott a nyomot elvesztette. A rablók, a mint ezt Gubics elbeszélte, 6—8-an lehettek. Eddig több egyént tartoztattak le alapos gyanu alapján, de az elrabolt pénz még nem került elő.

Nyilttér.

Férfiak ingyen kapnak

olyan új találmányu orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érteirnek. Ez a legbámulatra méltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket a kik fiatalkori kihágások folytan nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható, s mindazok, a kika fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szelemi elgyengülésben, vagy kronikus bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hola megerősödés szükséges csodálatos eredménynyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institutnak az alatt jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érette barhonnán magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag olyan szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell czimezni: State Medical Institute, 6903 Elektron Building, Fort Wayne, Ind, Amerika. A levelek mindig bérmentesítendők.

Köszönetnyilvánítás.

A felejtetlen jó férj, illetve atya, nagy-
anya és após,

id. Weifert Mihály urnak,

a verseczi takarékpénztár tiszteletbeli igazgatójának elhunytá alkalmából a lakosság minden rétegéből a részvét oly számos jeleit vettük, hogy kénytelenek vagyunk — mielőtt ezt más módon tehetnők, — egyelőre ez uton az összes intézeteknek, testületeknek, egyleteknek, barátoknak és ismerősöknek a velünk szemben tanúsított szeretetteljes részvétért mélyen érzett köszönetünket kifejezni.

A gyászoló család.

Foulard-Selyem,

kor. 1-20-tól 7-30-ig méterenként ruhák és blousokra, ugymint »Henneberg selyem« fekete, fehér és színes kor. 1-20-tól kor. 29-30-ig méterenként. Mindenkinek portó- és vammmentesen házhoz szállitva. Mintak postafordultával küldetnek. Schweizba kétszeres portó. Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvariszállító) Zürichben.

Fontos gyomor-bajosoknak!

Étvágytalanság, gyomor-bajok, undorodás, fejfájás, és rossz emésztést stb. azonnal megiehet szüntetni az ismert **Brady-féle Mária-celli gyomorcseppekkel.** Minden gyógyszer-tárban kapható. Sok ezer köszönő és elismerő irat. Ara egy üvegnek használati utasítással 40 kr. kettős üveg 70 kr.

Központelárusítás: **Brady E.** gyógyszer-tár a »Magyar Királyhoz.« Bécs I.

Hamisításoktól óvakodjunk, figyeljünk a „védjegyre“ és az alaira.

Figyeljünk arra, hogy az igazi **Mária-celli gyomorcsepp** üvege 40. és 70 kr., míg a hamisított sokkal olcsóbb, rendszerint 35 krral vesztegetik.

52. szám, 1902. évi.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. Miniszterium 1901. évi december hó 31-én kelt 85920 ex 1-1901. számu leirata értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a sorompóknál

és a vasuton érkező szállítmányok után gyakorolt vamszedési jog és pedig az eddig érvényben volt díj tételek mellett további hat évre, vagyis 1902 évi január hó 1-től 1907 évi december hó 31-ig meg lett hosszabbítva.

A díjtételek a városi számvevősnél a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők. Verseczen 1902. évi február hó 1-én.

Weifert Károly
polgármester.

1236 szám. — 1902. évi.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1899 évi 89506. számú rendelete értelmében a vértetű kiirtása újból elrendeltetvén, a hatóság felhívott, hogy azok ellen, kik a vértetű pusztítást nem eszközlik, és a kiirtási eljárást nem folytatják, a közgazdaságról és a mezőrendésről szóló 1894 évi XII. t.-cz. értelmében a kihágási eljárást megindítva és őket a fenti törvény 95 §-a alapján 100 koronaig terjedhető pénzbüntetéssel büntesse.

Egyben közöltetnek ezuttal a vértetű megismerése és kiirtására vonatkozó következő utasítások.

A vértetű csakis az almafát támadja meg kivételesen és nagyon ritkán a kórtefán vagy a galagonyán is akad. Az almafának csak faszerein élőszkodik és pedig valamint a törzsön és annak ágain, úgy ezeknek az utóbbiaknak további elágazásain, a galylyon, vesszőn és ennek véghajtásán is. Az almafa levelen, vagy a fatörzsnek sima és teljesen ép kérgén vértetű soha nincs.

Rendesen a fa sebes részein fordul elő, tehát azokon a sebhelyeken, a melyek akár metszés akár törés, vagy esetleg jégeső következtében is keletkeztek.

A hol a vértetű letelepedett, ott azt a helyet sajátzerű hófehérszínű gyapjus valadékkal majdnem egészen betakarja. Legkönnyebben majus, június és szeptember havában ismerhetők fel ezen helyek. Nyár derekán ez a gyapjus valadék csekélyebb, télen pedig alig van.

Télen a vértetűtől okozott seb kékes hamvas színű, de fehéres színű akkor is kirívó lesz. Ezek a vértetűfoltok túlnyomó részben a fa szelvedte oldalán lehetők meg. Ha a vértetves foltról a valadékot kissé lehorzsoljuk, akkor alatta a vértetűt tömeges mennyiségben találjuk meg. E vértetű nyár derekájig hamvas színű. Hogy biztosan meggyőződjünk arról, vajjon ezen kisebb vagy nagyobb tomegű fehér valadék alatt tanyázó tetű valóban vértetű-e, nem kell egyebet tenni, mint azt szétnyomni. Ha vérszínű nedv ömlik ki belőle, úgy a vértetű jelenléte felett minden kétség ki van zárva. A nagy tömeg, melyben a vértetű meg szokott jelenni, a fak tönkre jutását már 5-6 év alatt eredményezi. Mert a vértetűnek évente 12-14 nemzedéke van és minden vértetű a 12 nap után 30-120 tetűt kolt.

A vértetű elpusztításához a tél idő a legalkalmasabb, mert a lombtalan fákön a legkönnyebben vehetők észre és nincsennek szétkuszálva és nem olyan könnyen vihetik őket szét a munkások. Fakról, a melyek igen nagy mértékben megvannak támadva a vértetűtől, legcélszerűbb levágni az agakat és rögtön elégetni, a fatörzset pedig gondosan megtisztítani. Pusztító szerül a magas Ministerium által ajánlott keverék használandó. Egy liter vízben felaprózunk 15 dekagramm házi szappant és azt felforraltjuk. Akkor hozzá öntünk két liter kissé langyos petroléumot. Ezen keveréket azon melegben kőzséges zurboloval (habaróval annyira jól és erősen összekeverjük, kavarjuk, hogy az 8-15 perc múlva tejföl surúségűvé valjék.

Mielőtt a keverék a vértetű pusztítására felhasználtatnék azt 2-5 rész langyos vízzel kell keverni. A vértetves helyek ezen keverékkel, egy kézi ecsettel bekenendők de úgy, hogy ezzel egyszerre az egész sebet fogjuk fel és borítsuk be, hogy úgy a vértetű a sebből a földre ne hullhasson.

Ha a vértetű pusztítása ilyképpen megtörtént, nyílt tűzhelyen szurkot (kátrányt) kell jól fölmelegíteni, míg sűrű folyadékká vált és belől a fának ártalmas gázok kiszabultak. E szurokkal kell bekenni az összes vértetves foltokat, hogy a vértetű ne legyen képes a sebhelyre újra befészkelődni.

Az úgy gyakorolt pusztítás után a fákat hetenként meg kell vizsgálni ez az eljárást folyton ismételni, a míg csak vértetű mutatkozik. Verseczen, 1902. évi február hó 5-én.

Weifert Károly
polgármester.

850 szám. — 1902. évi.

Pályázati hirdetmény!

Versecz város törvényhatóságánál az évi 120 kor. fizetéssel javadalmazott egyik megürült szülésznői állás választás útján élethossziglan betöltendő.

Az ezen állást elnyerni óhajtok oklevéllel s esetleg egyéb bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb f. évi február hó 20-ig bezárólag nálam nyújtsák be.

Versecz, 1902 február hó 5-én.

Weifert
polgármester.

Czeglédén
Unghváry László

300 holdas szállótelepe és gyümölcsfaiskolájának, valamint borüzletének részletes árjegyzéke megjelent s ingyen és bérmentve küldetik. Saját termésű 2-szer fejelt kítőnő új bor ára 18 főtől felfelé. Hordóval szolgálhatok.

Viszonteladók kerestetnek.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszert, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik köszvényéknél, csúznál és meghúléseknél.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cizgjeggyel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerüzletben kapható. Főraktár: **Török József**, gyógyszerésznél Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
** csász. és kir. udvari szállítók. **
Rudolstadt.

874 szám — 1901 tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a temes-vármegye tisztii főügyésze által képviselt m. kir. államkincstár javára, a Laczkó Mladen és Laczkó Blagoe helyett özv. Lasczkó szül. Marinkov Macza úgy is mint a kk. Laczkó Lyuba t. és t. gyámja vattinai, továbbá Laczkó Miklós kis gáji lakosok és Ivkovits Mladen ügygondnok temesvári ügyvéd elleni végrehajtási ügyében 209 kor. 20 fill. tőke ennek és pedig 190 kor. 77 fill. után 1901 évi október hó 9-étől járó 6% kamatai, 6 kor. eszményi bélyeg 12 kor. eddigi és ezuttal 13 kor.-ban megállapított jelenlegi költségek kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a vattinai község 9 sz. tjkvben írt A. L. (207-208) hrsz. belteleknek 314 a (316-317 a) és (663-664 B) hrsz. számtónak és az ezekhez tartozó egy hold legelőnek a végrehajtást szenvedőnek tulajdonát képező fele részét 1756 koronában megállapított kikiáltási árban 1902. évi április hó 1-ső napján déli előtt 9 órakor a Vattinai községi előjárásügyi irodában megtartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron feüli igényt senki sem tenne, az árverésre kifizőtött ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át azaz 175 kor. 60 fill. köszpenzben, vagy az 1881. 60 t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 333 sz. a kelt G. K. R. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontja a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi irodában és a községi előjárásügyi irodában megtekinthetők.

Verseczen, a kir. bíróság mint tkvi. hatóságnál 1901 évi december hó 10-én.

Ambrus, kir. aljbíró.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása Versecz.

Szőlőoltványok

szokványminőségben. A legkiválóbb 42 bor- és eszencefajokban feltisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia esemeték és magvak

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendelkezés rajzokkal ellátott útítási és kezelési utasítás mellékelletik. Ezer esemetele alól 200 méterre. — Ára 6 f. Dióesemeték. Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyészése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Száraz fagyviharok főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül meg egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mert nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát használni ne fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen nagy érdekeben áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím: „Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

818 sz. — 1902.

Kimutatás.

Az 1902. év végével állami adóval, hadmentességi díjjal és fegyveradóval hátralékban maradt ismeretlen helyre eltávozott egyénekről.

A hátralékos neve.	Hátralékossz. K. f.	A hátralékos neve.	Hátralékossz. K. f.
Allami adó		Wamer Jozsef	9
Uzony Jozsim	34 20	Novak Hugo	9
Meresz János	14	Urozevits Gyoka	14
Wangler Károly	14	Kohn Miksa	29
Regauer Jozsef	10	Joanovits Milán	15 20
Schäffer Karolin	27	Blesz János	10 80
Méhofer Vietor	38 60	Steininger Antal	6
Schoszberger Sándor	16 44	Pupits Márton	28 10
Klein Jenő	4		
Slesinger Vilmos	42	Hadmentességi díj.	
Garaj Márton	2	Formayer János	8
Polk Nándor	6 30	Sürmer János	6
Balateszko János	5 30	Gotlieb Jozsef	6
Hegyí Elemér	9	Köszl Zsiga	56
Klodi János	9	Mayer Jakab	8
Bombasa Aszton	8	Petrovits Antal	12
Kempf János	4 48	Gyorgyevits Jován	8
Raskovits Szilárd	4 40	Konstantinov	
Bubeniesek Jozsef	3 12	Szpaosjev Pera	6
Huth János	24 31	Wangler Károly	8
Csabaj János	20	Kohn Jozsef	8
Löbl Ignác	12	Konrad Sándor	16
Langos Endre	10	Thier Albert	10
Bruck Rezső	9	Seemayer Jozsef	6
Slesinger Mór	9	Seimayer Antal	6
Stanics Agoston	9	Maroj Sofronie	6
Bosnyacskey Milán	9	Waltner János	6
Fruszits Uros	9	Popovits Milán	6
Steff Miksa	9	Dimitrijevits Milán	16
Stecher Ferencz	2 76	Zsivan Jován	8
Kirchner Ferencz	25 96	Páll Jozsef	8
Gyakovaesky György	96	Braun János	6
Brukner Gustav	11	Radics Jován	6
Kadies Sandor	14 64	Kalkbrener Jozsef	6
Takács István	11	Klein Adolf	12 37
Nasitz Mór	9	Barbek Péter	6
Bosman Anna	4	Bublak, Krebs Agoston	8
Kirtz Ilona	4	Kitzinger Ferencz	8
Vasziljevits Szava	9	Wolez Antal	8
Steiner Sandor	5	Ditrich Antal	8
Dénes Kalmán	9	Lenhardt Antal	8
Vécsy Jenő	9	Seszler János	8
Dobrojevits Svetozar	9	Moritz, Vitas János	6
Petrovits Rezső	9	Balint Géza	6
Jakabily Árpád	158	Kölezer György	10
Rankovits Vlada	9	Weidinger Antal	6
Rozman Miklos	9	Gumbinger Matyás	16
Striez Istvan	9	Gerges Lyubomir	16
Kuzman Gyula	11	Bauer Antal	16
Zaludek Janos	8	Vanya Ignác	8
Zeiser Katalin	19 60	Letsch Antal	16
Weisz Adolf	6 07	Stekler Agoston	16
Botta Janos	41 45	Márk János	8
Hauschl Gyula	9	Waltner János	10
Fritz Herman	9	Moldovan Miklos	12
Benin Mita	9	Breiszak Lajos	39 77
Lövy Géza	9	Oppel Emil	10
Kassa Lajos	9	Perlesz Albert	8
Musiozky Milutin	9	Milosevits Peter	96
Velkovics Lázár	9	Schurs György	8
Lyuba Pal	8	Gutjar Janos	8
Drexler Zsiga	28 20	Braun Jozsef	8
Eisler Fany	4	Grünwald Lajos	8
Katalin Janos	10	Blauker Peter	8
Buehner Lajos	1	Kemkemer Márton	8
Stanisulov Zsiva	22	Ivosey Dragomir	12
Klaar Jozsef	13 20	Kemkemer Márton	6
Ribary Peter	9		
Boskovits Irén	3	Fegyveradó.	
Berman Maria	33 50	Weitner Gyula	4
Hajduska Gyula	50	Kehrer Károly	8
Takács Jozsef	9	Szpaosjevits Pera	8

Városi adóhivatal

Verseczen, 1902 évi február hó 10-én.

Bodry

adóügyi tanácsnok mint hivatalfőnök.